

Šimun Penava

STRADANJE HRVATA U SELU MAGLICAMA

Selo Maglice nalazi se u šumi Smojnik iznad Kovačeva Polja. Pred II. svjetski rat selo je imalo 116 stanovnika i svi su bili Hrvati - katolici. Potvrdu za ovaj podatak nalazimo u Šematizmu Vrhbosanske nadbiskupije iz 1932. godine. Bilo je 15 kuća u kojima su živjele obitelji sljedećih prezimena: Čuljak, Jeličić, Bošnjak, Penava, Jurić, Beljo, Grbeša i Jozić.

Kao naselje, Maglice su nastale u drugoj polovici XIX. stoljeća. Tada su zapravo dobine stalne stanovnike, jer su već u XVIII. stoljeću neke obitelji iz susjednih sela iz doline Rame dolazile u planinu, u Maglice, ljeti sa stokom. Prema pričanju starijih, Čuljci su rodom "negdje iz Hercegovine", a Penave "sa Širokog Brijega".

Narod je s radošću dočekao uspostavu NDH, a mladići stasali za obranu mahom su svi krenuli u hrvatsku vojsku. Muslimani iz Kovačeva Polja (Gorančići) koji su imali imanja u Maglicama već u ljetu 1942. god. surađuju s partizanima.

Četnici dolaze u Maglice 8. listopada 1942. godine i ubijaju i kolju zatečene civile. Taj dan samo u Krmkovu dolcu ubijeno je 18 civila. Kako se sve to dogodilo, ispričali su nam svjedoci.

Mještani su većinu stradalih dovozili saonicama do groblja u Maglicama, gdje su sahranjeni i gdje počivaju i danas. Andrija Bošnjak sahranio je četvoricu braće, a između njih (kao peto ukopno mjesto) ostavio grobno mjesto za sebe. Tu je kasnije, nakon svoje smrti i sahranjen.

U Maglicama ima više većih stratišta kao Odornica (Krmkov dolac), Bunarić i dolac Paljike.

Prema iskazima svjedoka, u Krmkovu docu ubijeno je 18 mještana. Ranjeni odnosno preživjeli su Franjo Penava i Stipo Čuljak.

(Iz knjige u tisku: Šimun Penava: RAMSKI ŽRTVOSLOV)

SVJEDOCI ZLOČINA

Svjedočenje Ivica Čuljka iz Tovarnika

Čuo sam da viču - živio kralj Petar! Kada sam bio mali, pričao nam je daidža kako su ih u Bijelom Polju dočekali četnici. Svi su izginuli. Oni su išli prema brdu gore i tako se spasili. Od tada sam ja pamtio što sam čuo kako su vikali - živio kralj Petar!

Šli su tu u Maglicama od polja niz našu planinu. Iz Maglica se penju u Ramu i sva druga sela. Oni su pohvalili naše konje. Na jednom je bio njihov komandant. Došao je prvi. Moj stric i jedan ujak su se spremili da ih dočekaju. Moj otac je morao ići s njim, da mu pokaže put do sela Podaniš. Rekao mu je kada ga je doveo u Vrilo, blizu Podaniša, - stari, ti se vrati, ima svakakve vojske. Odmah gore je šuma. On mu je rekao da ide gore kroz šumu i da ne ide putem. Onda je rekao, da budu svi kod kuće jer ako ne budu kod kuće, zapalit će im kuće.

Moj pokojni otac krene gore, a ja sam se prije sakrio u šumu. Kada sam video da su njega odveli i da će četnici upasti u selo, ja sam se sakrio. Pratio sam i video oca kada se vraćao. Video sam ga iz šume na goleti i zvao sam ga. Došao on k meni. Izađem i ja iz šume na golet. Odemo kroz golet gore i primičemo se bliže kućama. Ima jedna velika obrva, gdje je bilo bukvića, šume. Vjetar je puhaoo. Čuo se govor između jedne žene i četnika. Pričali su o nekakvom šećeru. Ja velim ocu da ostane a da će ja ići dalje. Ti bukvići su vezali za drugu šumu. Sreća je da je vjetar puhaoo, pa nas nije nitko čuo. Ja sam njega ugledao kroz šumu. Ta ženska je bila od nekog Ivčana Bilića žena. Zvali su ju nevista. Prepirala se s tim četnikom za neki šećer. Ja nisam bio blizu, bilo je to nekih 30-40 koraka do njega. Nisam mogao vidjeti kako je izgledao i je li imao na glavi kokardu.

Ja sam pobegao i krio se u šumi. Za nekoliko sati otac mi se vratio. Do sutradan nitko nije znao za mene. Na meni su bile samo hlače i košulja. Prenoćio sam tako čitavu noć u šumi. Vjetar puhaoo, a ja u strahu. Čitava Rama je gorila. Bio sam u brdu i sve sam to gledao odozgo. Gledao sam kako je pao Nikola Beljo. Bio je pogoden. Poletio je, pao i nije se digao. On je 22. godište.

Poslije, kada sam došao kući i video da mi je otac preživio, a čuo sam da će četnici opet iz Kovačeva Polja doći, tada sam otišao prema Kedžari, u gornju planinu. Nisam video koga su pokopali. Sestra mi je imala gore neko stanje, gdje se kose livade. Izašla mi je sestra gore i rekla da nema nikoga, da su svi otišli za Prozor. Onda sam se ja vratio kući na Maglice. Sve spaljeno.

Ubijeni Belje, Grbeši, Čuljci, a od Bošnjaka četiri brata. Moji su svi ostali živi.

Svjedočenje Marije Marinković rođena Penava iz Zagreba

Četnici su došli, jedni iz Višnjana, a jedni iz Orašca. Oni su došli, a partizani su otišli dan prije. Partizanke su rekle, bježite, ljudi, dolaze koji kolju i pale sve. One su bježale. Šta ja znam kuda su išle. Četnici su došli od Krivonjića kuće.

Moja sestra se sakrila za jednu bukvu i gledala kad su tatu gurnuli da idu tam. Četnici su ih otjerali gore, Odornica se zove... malo više gore kuća naših. Gore su ih sviju poklali i pobili. Franji Penavi raznilo je ruku i on je tako pao, ...oblila ga krv, on se pritajio. On je imao onu bijelu košulju i gaće. To je bila jesen, još je bilo toplo. I on se pritajio i čuo je kako prolaze i samo viču. Neki bi četnici naišli, pogledali imali još tko na gomili živ pa bi ga probadali bajonetama. Kad je Franjo čuo da nikoga, otpuzio je u šumu. Vidjeli su sve mrtve na Odornici, samo Franje nema. I sad ja i Kate, ta sestra njegova najmlađa išli smo mi na taj Rat gore jer s toga se brda sve vidi, cijela Rama. Gorili su Rumboci, gorilo je tamo na Šćitu, sve je gorilo. A tamo, ti mrtvi leže.

Sutra kad se svanulo, ja i Kate smo se popeli na taj Rat, to brdo. Franjo nas je iz te šume video. I on viče Kate, on je pozno nju i mi dole sjurili, i brzo tamo, a ovi svi tamo leže mrtvi, svi. I tata je naš tamo isto ležao. Mi bježi dolje, u selo. I sad ovi koji su još tu ostali, išli su i svukli su ga dolje na onom drvetu na grani, na granama i u kuću. Tu smo ga zamatali i najedanput ide, došla su dvojica, trojica na konjima. To su bili neki naši i kažu da ranjenici idu na konje i u Mostar, u bolnicu i tako je Franjo ostao živ.

Ja se sjećam da se odmah govorilo da ih je poginuli oko 34. Tako se govorilo. Krivonjići, Jurkići se zovu, Nikola, Nikica, Jozo, Juriša, pa Ivan mislim da mu je ime. Pet je samo Jurkića tu.

Samo od Franjine žene ubijena su četiri brata. Oni su se prezivali Bošnjak.

Ovdje je bilo ubijenih, a da nisu iz Maglica. Mojega tatu i te Jurkiće, Nikola, Nikica i Jozo strpali su u jedan grob i malo su posuli zemlje. Nisu to bili pravi grobovi.

Sve ubijene smo pokopali onako kako su bili obučeni. Nije bilo svećenika niti smo imali od čega napraviti križeve, a nije ni imao tko napraviti.

Moja pokojna sestra me je odvela u Bugojno, a odatle su nas djecu ubijenih roditelja odveli u Sarajevo.

(Prema svjedočenjima zapisa Šimun Penava 1999. godine.)

UBIJENI IZ MJESTA MAGLICE

ANDRIJA BELJO

otac Ivo, rođ. 1904. u Maglicama

Hrvat, rimokatolik, civil, poljoprivrednik, oženjen Martom rođ. Oreč, imao petero djece (Marka, Jozu, Juru, Ivku i Anđu)

smrt: zaklan od četnika u listopadu 1942. u Krmkovom docu, Maglice

Prema iskazu svjedoka Ivke Beljo iz Maglica, stradali je pronađen na mjestu poginuća, u Krmkovu docu, zajedno sa još 18 ubijenih ljudi. Andriju su četnici zaklali nožem.

ANTE BELJO

otac Ivo, majka Mara rođ. Novak, rođen 1919. g. u Maglicama,

Hrvat, katolik, oženjen, otac dvoje djece, ustaša (geganovac).

Predao se 1946. godine. Bio u zatvoru u Travniku,

poslije u Banjaluci u Tvrđi.

Poslije rata se krio u Rami i na vjeru Muslimana da mu nova vlast neće ništa, uhićen je, suđen u Banjaluci i po odluci suda strijeljan 1947. godine.

FRANJO BELJO

otac Mato, majka Luca rođ. Sičaja, rođ. 1899. u Mluši, Hrvat, katolik, oženjen, otac šestero djece, civil, strijeljali su ga četnici u pokolju nad civilima u Maglicama, 8. listopada 1942. godine; pokopan na groblju u Maglicama. Svjedok Miško Beljo kaže da je naišlo tridesetak četnika, koji su pljačkali i kupili sve što je vrijedilo. Iza njih su naišla dvojica četnika koji su kupili Franju i sina mu Nikolu, brata mu Stipu, stričevića Andriju, Ivčeta Pedića, Stipu Čuljka (koji je pobjegao), Antu Čuljka (dao im pušku i pustili ga), Luku Beljo (dao im ranac i pustili ga). Sina Franjina Juru (kojeg su pustili jer je bio mlad, a on je gledao dok su ove strijeljali i klali, te je i sam bio krvav od njihove krve).

JAKOV BELJO

otac Ivan, majka rođ. Marušić, rođ. 1904. u Mluši, Hrvat, katolik, oženjen, otac šestero djece, civil, ubili su ga četnici u pokolju nad civilima u Maglicama, 8. listopada 1942. godine. Prema pričanju Mije Belje iz Mluše, pokojni je Jakov u ono vrime stanovaо na Maglicama. Četnici su došli iz pravca Risovca preko planine. Tražili su od njega da dovede jednog konja. On je to uradio, a četnik mu je rekao: "Ne valja taj, dovedi drugog!" I tako nekoliko puta. Ali kako je naš narod bio pošten i nevin, nije ni znao pobići. Ta nije bio kriv nikom! I tako, dok je on jadan dovodio i dalje konje, njima dojadilo, pa ga ubili.

NIKOLO BELJO

otac Franjo, majka Mara rođ. Grbeš, rođ. 1923. u Mluši, Hrvat, kátolik, neoženjen, civil, ubili su ga četnici u pokolju nad civilima u Maglicama, 8. listopada 1942. godine; pokopan na groblju u Maglicama 10. listopada 1942. god.. Miško Beljo svjedoči da je Nikola poginuo na mjestu Oštri rat - Odornica, u selu Maglice, gdje je izvršeno ubojstvo nad 18 mještana. Četnik ga je pokušao zaklati bajonetom, ali se Nikola trzo, pa se i otrgno, i htio uteći, ali ga je četnik sa jedno deset do petnaest metara odatle smirio u pleća i srušio mrtva na zemlju.

STIPO BELJO

otac Mato, majka Luca rođ. Sičaja, rođ. 1904. u Mluši, Hrvat, katolik, oženjen, otac šestero djece, civil, ubili su ga četnici u pokolju nad civilima u Maglicama, 8. listopada 1942. godine; pokopan na groblju u Maglicama 10. listopada 1942. god.. Miško Beljo kaže da je Stipo strelnjan od strane četnika 8. listopada 1942. zajedno sa još 17 mještana u mjestu Oštri rat - Odornica u selu Maglice.

IVO BOŠNJAK

otac Jozo, majka Delfa rođ. Brković, rođ. - u Maglicama, Hrvat, katolik, oženjen, otac troje djece, civil, ubili su ga četnici u pokolju nad civilima u Maglicama, 8. listopadu 1942. godine; pokopan na groblju u Maglicama.

Prema iskazu svjedoka Ande Penave iz Maglica, ubijeni Ivo Bošnjak pronađen je ubijen zajedno s ostalim mještanima u Krmkovu docu u Maglicama. Ivo, Jure, Stipo i Šimun Bošnjak bili su braća i svi su poginuli od četnika. Sahranio ih je peti brat Andrija, koji je između njih ostavio jedno ukupno mjesto za sebe kad umre. Andrija je umro kasnije, prirodnom smrću, i pokopan je u srednjem grobu, između četvorice svoje spomenute braće.

BOŽO BOŠNJAK

otac Tadija, majka Luca rođ. Jurkić, rođ. 1921. u Maglicama
Hrvat, rimokatolik, neoženjen, civil, radnik
zadnje prebivalište: Maglice
smrt: ubili su ga četnici 8. listopada 1942. godine u Maglicama

Prema iskazu svjedoka Ande Penave iz Maglica, Božu Bošnjaka četnici su ubili u Krmkovu docu u Maglicama. Pokopan je na groblju u Maglicama.

JURE BOŠNJAK

otac Jozo, majka Delfa rođ. Brković, rođ. - u Maglicama
Hrvat, rimokatolik, civil, radnik, neoženjen
Ubili su ga četnici u Krmkovu docu u Maglicama 8. listopada 1942. godine.
Prema iskazu svjedoka Ande Penave Jure Bošnjak ubijen je zajedno s bratom Ivom i ostalim mještanima u Krmkovu docu u Maglicama. Zajedno su pokopani na groblju u Maglicama.

STIPO BOŠNJAK

otac Jozo, majka Delfa rođ. Brković, rođ. - u Magalicama
Hrvat, rimokatolik, civil, radnik, neoženjen
zadnje prebivalište: Maglice
smrt: ubili su ga četnici u Paljiki kod Maglica, 8. listopada 1942. godine.

Prema iskazu svjedoka Ande Penave, četnici su odveli Stipu Bošnjaka zajedno s njegovim bratom Šimunom iz rodne kuće, i ubili iznad sela u jednom docu, zvanom Paljika. Sahranjen je na groblju u Maglicama.

ŠIMUN BOŠNJAK

otac Jozo, majka Delfa rođ. Brković, rođ. - u Maglicama
Hrvat, rimokatolik, civil, radnik, neoženjen
zadnje prebivalište: Maglice, općina Prozor, BiH
smrt: ubili su ga četnici u Paljiki kod Maglica, 8. listopada 1942. godine.

Prema iskazu svjedoka Ande Penave, četnici su najprije poveli Šimunova brata Stipu. Šimun je izvirio da vidi što će biti sa Stipanom, no četnici su i njega uhvatili, odveli sa Stipom i zajedno ubili. Sahranjen je na groblju u Maglicama.

TADIJA BOŠNJAK

otac Mato, majka Anica, rođ. - u Maglicama
Hrvat, rimokatolik, civil, radnik, oženjen, otac sedmoro djece (triju sinova i četiriju kćeri)
zadnje prebivalište: Maglice
smrt: ubili su ga četnici u Krmkovu docu u Maglicama, 8. listopada 1942. godine; pokopan je na groblju u Maglicama.

IVAN ČULJAK

otac Jakov, rođ. 1858. god. u Maglicama
Hrvat, rimokatolik, civil
zadnje prebivalište: Maglice, općina Prozor, BiH
smrt: ubili su ga četnici u Maglicama, 8. listopada 1942. godine.

IVČE ČULJAK

otac Ivan, rođ. 1917. god. u Maglicama
Hrvat, rimokatolik, civil, radnik, oženjen (otac dvojice sinova)
zadnje prebivalište: Maglice
smrt: ubili su ga četnici 8. listopada 1942. godine u zaseoku Bunariću, u Maglicama.

Prema iskazu svjedoka Ivana Uložnika iz Ploče 36, Ivče Čuljak je na dan svoje pogibije čuvaо govedа zajedno s Ivom (Ivana) Ivanikom u mjestu zvanom Bunarić, kraj sela Maglica. Naišli su četnici i ubili ih na licu mjesta. Ivčetova supruga Janje živi danas u Maglicama sa sinom Jurom, a drugi Ivčetov sin Marko živi u Požegi.

PETAR ČULJAK

otac Ivan, rođ. 1904. u Maglicama
Hrvat, rimokatolik, civil, radnik, oženjen (nije imao djece)
zadnje prebivalište: Maglice
smrt: ubili su ga partizani na Uzdolu tijekom 1945. godine.

Prema iskazu svjedoka Ivana Uložnika iz Ploče 36, Rama, Petar Čuljak je živio sa suprugom Anicom (rođ. 1904.) u selu Proslap, gdje su imali mlin na rijeci Rami. Kod njega u mlinu četnici su držali svoju komandu i imali stražu. Jedan od četnika dijelio je krevet s Petrom. Nisu im nanijeli nikakva zla. Kasnije, u istom mlinu Anica je skrivala Josipa Broza Tita i njegovu suprugu Jovanku za vrijeme njihova boravka na ovim terenima. Skrivala ih je od četnika. Završetkom rata po Petra doalze partizani (muslimani iz sela Kovačeva Polja), koje je poslao Muho Osmić. Odveli su ga u selo Uzdol, gdje je, prema svjedočenju jednog mještanina, ubijen na jednoj njivi uz gromilu kamenja. Halil Osmić tada je rekao "da Petra ne bi pustili ni za dvadeset drugih glava". Nikome nije bilo jasno zašto je odveden i ubijen, osim što su ljudi pretpostavljali da su ga ubili zašto što je imao mlin i što je bio bogat. Njegova supruga Anica živa je i danas živi u selu Ploči. Svjedočila je sljedeće: "U prozorskoj općini na Makljenu, na proslavi 4. srpnja, Dana borca, 1975. godine, bio je nazočan i Tito. Tom prigodom tražio je 'babu Anicu' da je nagradi jer ga jeskrivala za vrijeme rata. K meni, babi Anici, došli su milicionari Rade, Jovo i Jure zvani Pelinkovac (komandir milicije bio je neki Bovan), te me usput pitali: 'Od čega je tvoj čovik pogino?' Ja sam im rekla: 'Od vas, j... vas dača!' Onda mi je Pelinkovac rekao: 'Nisi, baba, tribala tako, mogla si pare izvući.' I otišli su. Ja sam ih ispratila riječima: 'Ne triba mi pasje!' Penziju koju sam ja trebala dobiti pokupila je neka muslimanka iz sela Kovačeva Polja, koju su predstavili Titu da je 'baba Anica'."

JOZO GLIBO

otac Jure, majka Manda rođ. Ćuk, rođ. - u Maglicama
Hrvat, rimokatolik, pripadnik ustaških postrojba, radnik, neoženjen
zadnje prebivalište: Maglice
smrt: smatra se nestalom.

Prema iskazu Pave Glibe iz Maglica, Jozo Glibo je "nestao". Govorkalo se da je zadnji put viđen "negdje u Slavoniji". Od tada mu se gubi svaki trag i glas. Komunistička vlast je rekla "da je umro od gladi".

ANTE GRBEŠ

otac Stipan, rođ. 1904. u Maglicama, Hrvat, katolik, civil, ubili su ga četnici u pokolju nad civilima u Maglicama, u listopadu 1942. godine.

BOŽO GRBEŠ

otac Jure, majka Marta rođ. Meter, rođ. 1924. u Maglicama

Hrvat, rimokatolik, civil, zemljoradnik

zadnje prebivalište: Maglice (Smojnik)

smrt: ubili su ga četnici 8. listopada 1942. u Krmkovu docu kod Maglica

Prema iskazu svjedoka Ande Penave iz Maglica, Božo je na dan svoj smrti bio kod ovaca i koza. Došao je kući, kad su naišli četnici i rekli mu da su "naša vojska". Odveli su ga u Krmkov dolac i ubili iz puške. Glava mu je bila jako raznesena od puščanih zrna, pa su ga jedva prepozali po čarapama. Božo i Petar Grbeš su braća. Zajedno su ubijeni. S njima je još bio i zajedno ubijen njihov stričević Nikola Grbeš i još petnaestorica ljudi.

ILIJA GRBEŠ

otac Stipo, majka Mara rođ. Stapić, rođ. 1930. u Maglicama (Smojnik)

Hrvat, rimokatolik, civil, dijete

zadnje prebivalište: Smojnik, Maglice

smrt: ubili su ga četnici 8. listopada 1942. godine u Krmkovu docu kraj Maglica.

Prema iskazu svjedoka Ande Penave, čenici su poveli Ilijinog oca od kuće, a on je kao dvanaestgodišnji dječak išao za ocem. Četnici su ga vraćali, ali se on nije htio vratiti, tako da su ga ubili u Krmkovu docu zajedno s ocem Stipom, stricem Jozom i ostalim mještanima.

JOZO GRBEŠ

zvani Joščina, rođ. 1915. u Maglicama

Hrvat, rimokatolik, oženjen ženom Ivušom rođ. Mišura, otac troje djece (Luca, Mara i ...)

zadnje prebivalište: Maglice, Smojnik

smrt: ubili ga četnici puškom 8. listopada 1942. u Krmkovu docu kraj Maglica.

Prema iskazu svjedoka Ande Penave iz Maglica, Jozu Grbeša odveli su četnici iz rodne kuće zajedno s bratom Stipom, Stipinim sinom Ilijom i još petnaest mještana, u Krmkov dolac, gdje su ih pobili. Jozu su ubili iz puške. Pronašli su ih mještani, svukli saonicama u selo i pokopali na groblju u Maglicama.

JURE GRBEŠ

otac Ivan, rođ. -1916. god. u Maglicama

Hrvat, rimokatolik, civil, poljoprivrednik, oženjen, otac dvoje djece (sin i kći)

zadnje prebivalište: Maglice (Smojnik)

smrt: ubili su ga četnici 8. listopada 1942. u Krmkovu docu kraj Maglica.

NIKOLO GRBEŠ

nadimkom su ga zvali Nikica, otac Božo, majka Ivka, rođ. 1903. god. u Maglicama

Hrvat, rimokatolik, civil, poljoprivrednik, oženjen sa Ivkom rođ. Beljo, otac troje djece

zadnje prebivalište: Maglice - Smojnik

smrt: ubili su ga četnici 8. listopada 1942. god. u Krmkovu docu kraj Maglica.

PETAR GRBEŠ

otac Jure, majka Marta rođ. Meter, rođ. 1911. god. u Maglaicama

Hrvat, rimokatolik, civil, poljoprivrednik, oženjen Marom rođ. Jozić, otac troje djece

zadnje prebivalište: Maglice

smrt: ubili su ga četnici 8. listopada 1942. god. u Krmkovu docu kraj Maglica.

Prema iskazu svjedoka Ande Penave, i Petra Grbeša namamili su četnici govoreći "ne bojte se, ovo je hrvatska vojska", dočekali ga ispred kuće, odveli s bratom Božom i stričevićem Nikolom i s ostalim ljudima u taj dolac i ubili iz puške. Sahranjen je u groblju na Maglicama.

STIPO GRBEŠ

otac Stipan rođ. 1888. god. u Maglicama

Hrvat, rimokatolik, civil, poljoprivrednik, oženjen Marom rođ. Stapić, otac petero djece
zadnje prebivalište: Maglice

Ubili su ga četnici 8. listopada 1942. godine u Krmkovu docu kraj Maglica, Sahranjen je na groblju
na Maglicama.

JOZO JURIĆ

otac Jure, rođ. 1904. u Maglicama, Hrvat, katolik, civil, ubili su ga četnici u pokolju nad civilima u
Maglicama, u listopadu 1942. godine.

JOZO JURIĆ

otac Ivan, rođ. 1907. u Maglicama, Hrvat, katolik, civil, ubili su ga četnici u pokolju nad civilima u
Maglicama, u listopadu 1942. godine.

JOZO JURIĆ

otac Nikola, majka Luca, rođ. 1900. god. u Maglicama

Hrvat, rimokatolik, civil, radnik, oženjen, otac petero djece (dva sina, tri kćeri)

zadnje prebivalište: Maglice

Ubili su ga četnici 8. listopada 1942. god. u Krmkovu docu kraj Maglica.

Prema iskazu svjedoka Ande Čuljak iz Maglica, 7. listopada 1942. god. u Maglice je naišao jedan čovjek iz Sovića, neki Redžo, i rekao im da u Sovićima četnici kolju i pale, te da će naići i ovuda, i upozoravao ih da bježe. Međutim, ljudi se nisu smatrali krivima, pa su čekali kod svojih kuća. Tako su četnici naišli kroz Maglice 8. listopada 1942., pokupili mještane, odveli ih u Krmkov dolac i pobili. Preživjeli su Franjo Penava (ranjen) i Stipo Čuljak.

NIKOLA JURIĆ

zvani Nine, otac Jure, majka Luca, rođ. 1906. u Maglicama

Hrvat, rimokatolik, civil, radnik, oženjen, otac dvoje djece (sin i kći)

zadnje prebivalište: Maglice

smrt: ubili su ga četnici 8. listopada 1942. god. u Krmkovu docu kraj Maglica.

Prema iskazu svjedoka Ande Čuljak, četnici su pucali u Nikolu Jurića i ranili ga po čelu, a makon toga su ga zaklali nožem. Ion je pokopan sutradan na groblju u Maglicama.

IVČE PEDIĆ

otac Ivo, rođ. 1912 u Maglicama, Hrvat, katolik, civil, ubili su ga četnici u pokolju nad civilima u
Maglicama, u listopadu 1942. godine.

ANDRIJA PENAVA

otac Jozo, rođ. 1891. god. u Maglicama

Hrvat, rimokatolik, radnik, oženjen, otac petero djece

zadnje prebivalište: Maglice

smrt: ubili su ga četnici 8. listopada 1942. u Krmkovu docu kraj Maglica.

*Prema iskazu kćeri Marije udane Marinković ubili su ga četnici u Odornici (Krmkovu docu)
u Maglicama. Pokopan je na groblju u Maglicama.*

Podatke o stradalim prikupili su: Zora Cvitanović, Jozo Pločkinjić, Dragan Mišura, Mara Cvitanović
i Šimun Penava.

Svjedočenja o stradanju dali su Ivka Beljo, Andja Penava, Pavo Glibo, Andja Čuljak, svi iz Maglica, te
Ivan Uložnik s Ploča, Ivo Bošnjak s Orašca, Marija Marinković rođ. Penava iz Zagreba, Ivan Čuljak i Ivan
Beljo iz Tovarnika.

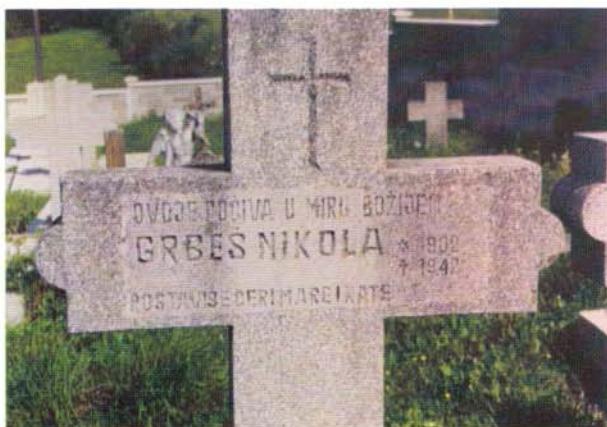
GROBLJE U MAGLICAMA

Stara

... i nova kapelica.

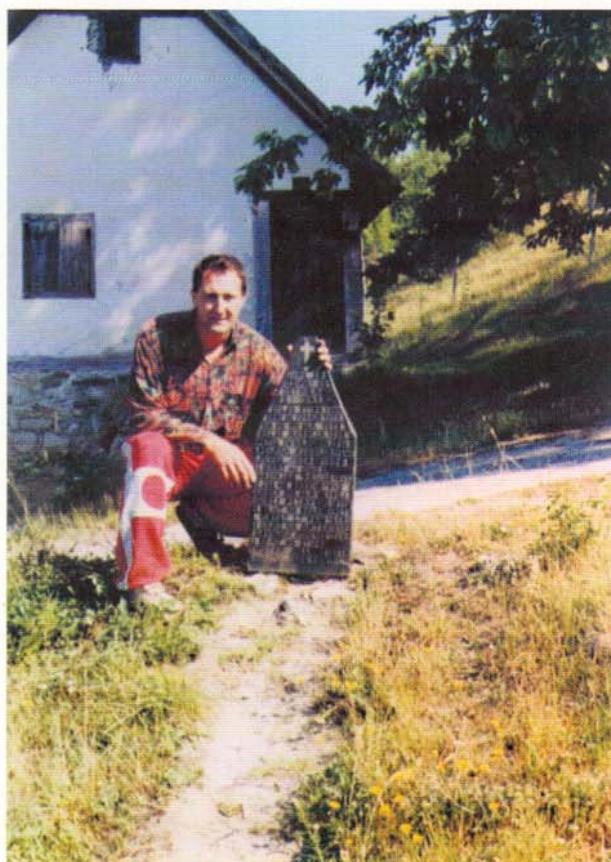
Marko Penava iz Maglica pokazuje mjesto Krmkov dolac na Odornici gdje je ubijeno 18 Hrvata iz Maglica.

Kuća u koju su dovedeni zarobljeni Hrvati iz Maglica da budu živi spaljeni.

Andža Penava (lijevo) iz Maglica kojoj su ubili četiri brata i ranili muža Franju.

Ante Jeličić Plemić drži spomen-ploču poginulima koju je isklesao otac mu Jure.

Sve fotografije snimio Šimun Penava